

La situació actual de la Indústria Tèxtil CotoneraURGENT RECTIFICACIÓ DE LES DIRECTRIUS FINS AVUI IMPERANTS
LA RECLAMEM ELS PROPIS COL.LABORACIONISTES!

La inèrcia i la incapacitat de l'Estat amb tots els organismes que controlen i intervenen la vida econòmica-industrial del país, és posada en evidència, una vegada més; si ens fixem amb la situació actual de la indústria tèxtil, la qual, com tothom ja sap, constitueix una de les bases més fermes de la vida de treball de la nostra terra. Com que tots els comentaris i punts de vista que podríem exposar semblarien consideracions d'ordre partidista, enfocats des del nostre punt de vista polític i, per tant, d'oposició a l'actuació i sistema de govern de l'actual règim espanyol, preferim transcriure fragments extrets d'un informe que ha arribat a la nostra redacció. Fotes, per part nostra, les pertinents indagacions, resulta que, segons sembla, qui patrocina el que l'informe conté és el "Jefe Nacional del Sector Algodón del Sindicato Nacional Textil", el "camarada" Agustí Montal Galobart.

No volem, doncs, dir res pel nostre compte. Que parli un col.laborador actiu dels desgayells ocasionats per la política d'intervenció que practica i imposa per tot l'àmbit de l'Estat el franco-falangisme. Que parli el col.laborador al.ludit en la seva doble condició d'element actiu del S.N.T. i de figura important del ram tan directament afectat per la crisi cotonera que actualment es pateix. Llegiu:

"La angustiosa situación de la Industria Textil Algodonera, que tiene principalmente por causa la escasez de algodón, produce entre los industriales serios temores y un fundado malestar, ante las perspectivas nada halagüeñas de futuras importaciones, suficientes para solucionar el paro de las fábricas -que ha venido en aumento desde el segundo semestre del pasado año-, llegando, según los últimos datos facilitados por la U.T.C.R. del 10 de octubre pasado, a 325 las fábricas totalmente paradas y a 511 las con paro parcial".

"..... los repartos destinados a Cupo Civil que son los que se hacen de un manera general de acuerdo con el consumo de los elementos de producción, en los ocho primeros meses del año en curso, han sido solamente de 16.412.000 Kgs. y aunque suponemos, por las perspectivas de compra, que aumente el ritmo de los repartos, es muy posible que no se pase de los 28.000.000 Kgs. durante el año en curso, que es la mitad del reparto del año 1946 uno de los más bajos desde el final de nuestra guerra".

"Las dificultades de importación aumentan de día en día por carecer nuestro país de dólares disponibles, y determinados países como Brasil y Egipto, que estaban dentro del área de la libra ponen dificultades en aceptarla como pago de sus ventas de algodón; por lo tanto, las importaciones futuras tendrán de efectuarse, en gran parte, de la India que sólo produce calidades que suponen para su manufactura la adaptación de gran parte de hilaturas, e imposibilita la fabricación de determinados gruesos y calidades de hilados".

"Esto plantea un problema técnico, que hace prácticamente inoperante la disposición del año 1943, ya que los tejedores al tener que prescindir de determinados números de hilados con resistencias aceptables, se ven imposibilitados de fabricar muchos de los tejidos técnicamente únicos que ordena la citada disposición y que hace indispensable la concesión de una libertad de fabricación, por lo menos, en un 50% de la total producción".

"Resumiendo lo anteriormente planteado y teniendo, además, en cuenta que la creación de T.T.U. no han servido, prácticamente, para regular los precios del mercado interior, imposibilitan el ahorro de primeras materias, y se puede hacer la afirmación de que si se hubieran creado hace 50 años hoy no podríamos producir la mayoría de artículos que necesita la exportación y nuestro propio consumo y tendríamos la industria textil más atrasada de Europa, siendo, por tanto, imprescindible la modificación de este criterio".

"Es un principio económico elemental que los subsidios de paro o las simples reducciones de jornada de trabajo, son un factor que provoca la desvaloración de la moneda y, por lo tanto, se puede afirmar que la industria algodonera afectada de un paro tan extenso y prolongado como el actual, sin posibilidad de desplazamiento de los productores a otras actividades, agrava considerablemente el proceso de la inflación de la peseta".

"Si, además de estas consideraciones de carácter económico, nos fijamos en las repercusiones de orden social, y el peligro que representa tener tantas industrias en régimen de paro, hemos de convenir en la necesidad de una profunda y urgente rectificación de las directrices económicas que hasta hoy se han seguido con relación a la industria textil algodonera".

: : : : : : : : : : :

S'HAN PLANTEJAT NOUS CONFLICTES SOCIALS

Novament, durant les darreres setmanes, s'han iniciat alguns conflictes socials. A les fàbriques de teixits de seda, els treballadors d'ambdós sexes han reclamat que els augmentessin la quantitat que, per tal de no variar els sous-base establerts en la Reglamentació implantada des de Madrid, els hi donen, mensualment, com a plus de vida cara. Aquella quantitat, la qual no sobrepuja les 125 pessetes, els obrers pretenien que els fos millorada fins a 250 pessetes. Demanaven, també, a més, que el racionament de queviures que, quinzenalment, al preu de 50 pessetes, els hi faciliten els Econòmats patronals, els hi fos cedit gratuïtament.

La modalitat de vaga adoptada pels referits treballadors, és la de braços caiguts i, entre altres, les cases afectades són les següents: Casacuberta, S. A., Manufactures Soler S.A., Batlló, Vila Rubira i Fontcuberta. A conseqüència del conflicte que esmentem, hi ha hagut algunes detencions. Per tant, hagueren de funcionar les camionetes de la policia i, adhoc, a la calmosa i apacible barriada de Sant Gervasi ahon s'hi troba enclavada una d'aquelles fàbriques, es dispararen una sèrie de tretes d'arma curta els quals varen ésser fets per la força pública per tal de dissoldre els grups de treballadors que, pacíficament, estaven comentant el curs del conflicte.

Els patrons seders, una vegada esclatat el conflicte, els interessava resoldre'l. I, és clar, estaven decidits a concedir, totes o part, de les millores reclamades. Això, no va poder ésser, perquè les "jerarquias sindicales" s'oposaren, terminantment, a que es fes cap mena de concessió. Privaren, doncs, als elements patronals que cedissin res del que els obrers reclamaven. I els imposaren, aleshores, el tancament de fàbriques, l'aco-

miadament de tots els treballadors que havien pres part a la vaga i l'obligació de posar un avís a la porta dels respectius centres de treball per tal d'advertir a tot el personal que passés pel "sindicato" a inscriure's per a anar a treballar amb les mateixes condicions d'abans. Això, pràcticament, per als obrers, equivalia a perdre els drets passius, sobretot el d'antiguitat, que poguessin tenir adquirits ... I com ja és costum en els presents moments, cada vegada que es plantegen conflictes d'aquesta índole, la part més carregosa se l'emporten els assalariats.

En aquestes circumstàncies, és lamentable, molt lamentable, haver d'entaular litigis que els patrons haurien de procurar resoldre amb equitat o, millor encara, no haurien d'esperar a que esclatessin, puix que, de primer antuvi, ja haurien de donar-se compte que al tipus de 65-100 pessetes a que paguen els jornals de la setmana, no hi ha pas, avui, altra cosa a fer que morir-se de fam. I, això, no és hura ni, per altra part, no contribueix, gens ni mica, a pacificar l'esperit de l'estament obrer.

El sistema que impera, actualment, a l'Estat espanyol, malgrat certes caïres de demagògia verbalista i de certes disposicions rublertes de faranalla social, no ha fet res de positiu. Ha volgut manifestar, de cara a l'exterior, que el règim franco-falangista era un règim dins el qual s'hi trobava establerta una legislació humana i avançada, quan, en realitat, a l'interior, tot plegat, evidentment, amb l'acolorida i riallera situació que han vingut pintant i fet veure que existia. L'Estat actual, ha bastit una inacabable sèrie de ficcions i amb aquestes ficcions va tirant i va vivint.

Ara, quan els obrers intenten plantejar conflictes, és per a manifestar llur impossibilitat de viure i aconseguir que els patrons -excessivament distrets, quasi sempre- s'adonin, que en els temps de "vagues grasses" que passen -algú d'ells diu que ja han passat- no està gens bé que no ragin volgut tenir present les tràgiques dificultats d'ordre econòmic que pateixen els treballadors. Egoísticament, els patrons, amb totes les salvetats que calguin, han procurat solament per a ells i exclusivament per a ells... I cal repetir, amb tot i saber que no dica res de nou, que, això, no pot ésser ni ha d'ésser! Pateixen l'osverament de les convulsions violentes, però ells, els elements interessats en evitar-les no donen proves de tenir la comprensió que cal per a que, a la vida dels pobles, no s'hi presenti, novament, l'onada de malvestats que tot ho ensorra i arrasa.

.....

UNA ESPOLIACIÓ DE L'"INSTITUTO NACIONAL DE LA VIVIENDA" A LA COOPERATIVA D'ESTATGE DEL CADCI

Pels volts del mes d'octubre del 1959, va ésser dissolta pel govern franquista la Cooperativa d'Estatge del "Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria", de Barcelona i l'"Instituto Nacional de la Vivienda", organisme de l'Estat feixista i anti-català que patia, va incautar-se de tots els seus bens, entre els quals s'hi comptava un terreny d'uns 150.000 pans, situat en el Torrent de Sanillesa -darrera el Passeig de Dom Bosco- i destinat a la construcció de noves cases a bon preu per als socis actius del CADCI.

En el mes de juliol del present any, l'"Instituto Nacional de la Vivienda" va treure a pública subhasta el terreny de referència, fixant com a tipus mínim el preu de 9 pessetes el pan, preu que, no cal dir-ho, és molt inferior al que es paguen, avui, els terrenys, en aquell indret.

A despit que, des del punt de vista econòmic, l'adquisició d'aquell

solar al preu de 9 pessates el peu era un negoci excel·lent, cap Empresa constructora de Barcelona va voler saber res d'aquella parcel·la de terra presa a la benemèrita Entitat, tan íntimament lligada amb el renaixement nacional de Catalunya. Fem constar aquest fet, no solament en honor dels contractistes catalans, sinó, també, en honor dels capitalistes de la nostra terra, els quals, aquesta vegada i en aquest cas, s'han comportat com a veritables catalans i verdaders demerates, car han sabut posar el bon nom i la dignitat de Catalunya per damunt de llurs interessos particulars. Fannateix, però, sempre hi ha un Judes en aquest món i, desgraciadament, a casa nostra, de traïdors, no en manquen.

Segons les nostres informacions, cinc minuts abans d'acabar-se l'hora hàbil per a les ofertes va presentar-se'n una, signada per un tal J. de Cabanyes Borrás, administrador de finques, carrer del Pintor Fortuny, 9, Barcelona, el qual sembla que anava orientat i encoratjat per algun o alguns funcionaris de l'"Instituto".

No sabem, a hores d'ara, si s'ha signat o no s'ha signat l'escriptura d'adjudicació definitiva. Però, tant si ho està com si no ho està, nosaltres entenem que aquest ... negociet, immoral i anti-patriòtic, no prosperarà. Res no hi valdrà que la propietat del terreny passi per una pila de mans diferents. Tampoc s'hi valdrà que la possessió del terreny es fragmenti en solars petits amb la finalitat de diluir les responsabilitats. Tot serà en va, tot serà inútil, puix que el vici d'origen no desapareixerà pas per això. Es tracta -aberria i despreciam l'eufemisme- d'un terreny robat i, més aviat o més tard, caldrà restituir-lo als seus legítims propietaris.

UNA GRAN SESSIÓ FOLKLÒRICA

El passat diumenge, dia 30 de novembre, al "Palau de la Música Catalana", l'Esbart Verdaguier va donar-hi una remarcable sessió de folklòre, de veritable i autèntic folklòre català.

El públic que, malgrat la nit freda i plujosa que feia, va omplonar totalment la vasta sala, sortí excel·lentment impressionat de l'agradosa, artística i catalanesca vetllada que va presenciar.

La Cobla Barcelona estava encarregada de desgranar la part musical i, fent honor a la veritat, cal fer constar que desempeñà llur començ amb perfecció inigualable.

Els dansaires que componen l'Esbart Verdaguier, donant proves del magnífic entusiasme que els anima, jugaren meravellosament tots els números que integraven el programa. Fins avui, poquíssimes sessions de semblant caràcter ens havia estat possible de gaudir amb una tan acurada i artística perfecció.

Totes les danses i ballets, foren presentats dignament i amb una gran riquesa de detalls. Els trajes i l'indument que exhibeixen les parelles dansaires, acusen i revelen un gust delicadíssim i tots els components de l'Esbart fan gala de posseir un afinat sentit rítmic de primera magnitud.

La nostra felicitació més sincera paga a tots els directores, protectors i col·laboradors d'una tan meritòria obra. Endavant!

UN INTERESSANT DIALOG

Un bon amic ens ha confiat un secret. Secret que nosaltres solament guardarem a mitges. No direm el nom de la persona -"persona d'alta alcúrnica- que va confiar a l'esmentat amic el relat que anem a transcriure i de qual contingut, per tractar-se de qui es tracta i de les circumstàncies amb que ens fou confiat, tenim sobrers motius per a creure que és rigorosament verídic. Llegiu:

El "caudillo" i el general Yagüe, dialoguen en un pla de confiança:

-Lo que pasa -diu el segon d'aquells interlocutors- es que esto no puede seguir como hasta ahora. Los abusos, las inmundidades, los grandes y sucios negocios se multiplican por momentos. Existe un clima de desconfianza, de descrédito y de descontento que hace que las gentes sensatas del país vean el panorama político español con angustia y sobresalto. No hay estabilidad ni seguridad en nada y la preocupación asalta el ánimo de todo el mundo, tanto de uno como de otro sector social. Hay que atajar el mal de una manera pronta, rápida y radical.

El "caudillo", replica:

-Puede que tengas razón, porque algo de lo que dices no es ignorado por mí. Voy a poner mano a todo ello y, encaminado a este fin, existe el propósito de llevar a cabo una revisión y fiscalización de fortunas ...

-De fortunas?... No va a ponerse nada en claro; todo va a seguir igual!

-Si, hombre, porque

- Porque al primero que habrás de someter a revisión es tu hermano Nicolás, el cual cada vez que se pone en camino de España consigue hacer bajar la cotización de nuestra moneda.

...!!!

Insistim: rigorosament verídic.

NOTES INFORMATIVES

CONFERENCIA DEL SENYOR ROVIRA I VIRGILI

L'eminent escriptor i historiador i Conseller de la Generalitat de Catalunya senyor Antonio Rovira i Virgili pronuncià una conferència inaugural del curs d'història de Catalunya que donà a París el senyor Rafael Tasis, entre els actes culturals organitzats pel Casal de Catalunya. L'acte va tenir lloc a la sala de la "Société d'Encouragement pour l'Industrie Nationale", davant d'un públic nombrós, selecte i atent.

L'orador situà especialment els fonaments ètnics de Catalunya amb les aportacions successives, a la llum dels darrers fets i hipòtesis de la ciència etnogràfica: ibers, celtes, àrabs, romans, jueus, etc. i, més modernament, els captius i les noves i importants immigracions del sud. Es pronuncià per una política de manteniment de l'idioma com a fonament de la cultura i la personalitat nacionals. Fou aplaudidíssim.-S.I.G.

Un accident misteriós

La B.B.C. de Londres, va radiar dies passats una notícia que volen ajudar a divulgar.

Es tracta, segons l'Emissora londinenca, d'un accident ocorregut en una cacera, a la qual assistia el "caudillo" Franco. Del referit accident, en va resultar víctima el sub-secretari del Ministeri d'Agricultura espanyol, anomenat Lazo de Espinosa, a conseqüència d'una ferida greu d'arma de foc que li va ésser causada pel general García Valiño, que era, també, un dels assistents a la festa cinegètica.

Després d'haver estat radiada l'esmentada notícia, els comentaris han estat nombrosos i per a tots els gustos. Per ara, nosaltres no en tenim cap versió autèntica. Així i tot, però, els diversos comentaristes que hem escoltat, tots i nosaltres també, hi donen un aire de misteri.

Què haurà passat en aquest "accidente fortuito de caza" ? Misteri!- S. I.G.

Del tràfic de divises, encara

Es va posant de manifest, cada vegada més, el volun d'aquest afer. Les derivacions, arriben lluny i es ven d'una manera difusa que adinec són d'altura. Hi ha complicades les forces del diner -la vil matèria- i representants d'elements que -inhibits de les coses baixament terrenals- haurien de tenir cura, sobretot, de la formació espiritual dels homes, actuant, per tant, només que com a bons pastors d'ànimes. Hi ha, així mateix, insistint en el que ja vam dir d'aquest afer en el nostre BUTLLETÍ anterior, tot un enfilall de personatges extrets del foner internacional don s'hi cultiven reptants aventurers d'infima condició moral, els quals sempre perseguien el viure a través dels règims que els creen i els formen per a fer-los servir, com a components de les organitzacions repressives i inquisitorials, de mur de contenció de les afirmacions i lúcies populars que, fatalment, en el moment propici, sorgeixen de l'interior dels pobles on que, violentament, ha estat suplantada la veritable i autèntica voluntat democràtica.

Els que per l'afer de divises estaven emprisonats a la Model de Barcelona, ja foren posats en llibertat. Per a obtenir-la, s'han hagut de dipositar fiances que, totes plegades, ascendeixen a una importantíssima quantitat de milions de pessetes -una trentena, se'ns ha dit com a cosa certa-.

Un dels detinguts, a qui sembla que se li acumula més responsabilitat que no pas els altres, ha estat conduït a Madrid. És súbdit estranger i ostenta un alt càrrec en un important establiment bancari de la Ciutat Comtal.

El jutge que va iniciar aquesta causa -un tal Villáries- ja s'ha posat malalt. En el seu lloc, substituïnt-lo, n'hi han posat un altre. Què passarà, ara? No es declararà pas una epidèmia que faci corre el risc als jutges -precisament als jutges- de contaminar-se'n? - S.I.G.
